

Arbejde, og det er langt fra sikkert, at disse arbejdende Mennesker vilde kunne faa deres forøgede Udgift til Rejser dækket; tværtimod, mange af dem vil jo være Folk med faste Indtægter, som meget vanskeligt faar en saadan Forøgelse godtgjort. Men for øvrigt advarer jeg altid meget imod at skelne imellem nødvendige og unødvendige Rejser. Det vil næsten altid vise sig, at det kun er de andre, hvis Rejser er unødvendige. Selv foretager man aldrig en unødvendig Rejse, men det gør alle de andre. Og naar det ærede 3die tingvalgte Medlem oven i Købet kom ind paa at nævne Sommertrafikken, under hvilken der har været meget stor Overfyldning af Banerne, betyder det jo, at han vil sige: Disse Folk, som rejser paa Ferie, kunde dog gerne være blevet hjemme; disse Ferierejser er dog ganske overflødige. Jeg tror ikke, at man kan sige, at Ferierejser er ganske overflødige. Jeg tror heller ikke, at man kan sige, det er ganske overflødigt, at den fattige Befolkning i Københavns Forstæder om Søndagen kan komme i Skoven for en nogenlunde rimelig Penge. Jeg tror i det hele taget, at man skal betænke sig meget stærkt paa at stemple Rejser, som tilsigter Rekreation, som unødvendige Rejser, som Rejser, der kunde spares, ja selv som Rejser, som under de nuværende Forhold kunde spares, thi det er dog et Spørgsmaal, om ikke Menneskene netop under disse Forhold i mindst lige saa høj Grad som ellers har Trang til at rekreere sig, saa vidt det lader sig gøre. For dette, at det er en Nødvendighed, taler i øvrigt Overfyldningen paa Banerne, thi hvis Folk ikke fandt det ganske nødvendigt at komme ud til disse faa Dages Ferieophold, vilde de vel neppe underkaste sig det Bæsvær, som det unægtelig til Tider har været at begive sig paa Rejse med Statsbanerne i den forløbne Sommer.

Det ærede Medlem konstaterede, som om det var første Gang, jeg havde sagt det, at jeg under ordinære Forhold ønsker, at Statsbanerne skal betale sig og afkaste en rimelig Rente. Jeg vedkender mig selvfølgelig Udtalelsen, saa meget mere som jeg har fremsat den talrige Gange og nødvendigvis maa fremsætte den, fordi det forekommer mig, at man med Urette er tilbøjelig til at stikke Regeringen og det radikale Parti — maaske ogsaa Socialdemokratiet — den Anskuelse i Skoene, at Statsbanerne til Stadighed skulde arbejde med Underskud. Jeg maa hævde, at det stadig er fremhævet fra alle Sider,

at vi kun ønsker, at Staten under disse Forhold paatager sig Dækningen af en Del af de Udgifter, som Krigstilstanden medfører.

Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Lange) mente at kunne henholde sig til min Udtalelse med Hensyn til Taksterne for de lange Rejser, at det var nødvendigt, at Taksterne for de lange Rejseres Vedkommende under Hensyn til Konkurrencen med Dampskibene holdtes lavere — det er altsaa selvfølgelig forholdsmæssigt lavere paa Grund af Zoneinddelingen — pr. km end de mellemstore Afstande, men det bliver ikke, som det ærede Medlem siger, mere tabbringende Takster. Disse Takster er beregnede paa under normale Forhold at give deres Overskud, og det vil de ogsaa gøre. Det er kun under disse Forhold, at ingen Takster, som vil kunne blive vedtaget her i Rigsdagen, vil kunne give Overskud.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jørgen Berthelsen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Morgen, Fredag den 11. Oktober, Kl. 1¹/₂ med følgende Dagsorden:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Anlæg af en dobbeltsporet Godsbane mellem Vigerslev og Nørrebro m. v. samt Anlæg af et 3die og 4de Spor fra Hellerup til Klampenborg.

2) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i Lov Nr. 111 af 13. Maj 1911 om Statsbanernes Takster m. m.